

Протокол

№

гр. София, 31.05.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 31.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **783** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК.

На поименно повикване в 15.39ч., се явиха:

Страните са уведомени по реда на чл.137, ал.7 АПК.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. Н. М. се явява лично и с адв. Д. с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ - Началникът на отдел „Пътна полиция” КАТ при СДВР – не изпраща представител.

Адв. Д. - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че липсват процесуални пречки за даване ход на делото в днешното с.з., поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпила заповед № I - 85 от 18.04.2001г. на министъра на вътрешните работи.

Адв. Д. - Не я оспорваме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА докладваното писмено доказателство.

Адв. Д. - Няма да соча други доказателства и нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ намира, че спорът е изяснен от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Жалбоподателят – Моля с оглед изминалите почти 6 месеца да допуснете спиране на изпълнението на оспорената заповед. В заповедта пише, че имам 44 отнети точки, а всъщност те са 28, тъй като са ми възстановени 13 точки. Видно е от данните по делото,

че заповедта не отговоря на действителната фактическа обстановка. Самият ответник е приложил по преписката справка, според която с протокол от 04.01.2006г.са ми възстановени 13 точки. Прие се в миналото заседание доказателство, от което става ясно, че към датата на издаване на оспорваната заповед едно от наказателните постановления изобщо не е влязло в сила, което сочи, че жалбата ми е основателна. А що се отнася до пледоарията по същество, давам думата на колегата Д..

Адв. Д. - Оспорената заповед е незаконосъобразна на две основания. На първо място, тя е издадена при липса на компетентност на автора на акта. Това личи и от представените доказателства: на първо място заповед № І З 1393 от 09.08.2007г., на която се е позовал административният орган. Очевидно това не може да бъде основание и не може чрез нея да бъде оправомощено съответното лице, тъй като самата заповед е от 16.05.2007г. На второ място от представената от административния орган заповед № І-85 от 18.04.2001г. това е действащата заповед, с която са оправомощени съответните длъжностни лица, органи по смисъла на ЗМВР, посочени и изброени компетентните органи, които да прилагат принудителните административни мерки. По действащата заповед това са началниците на направления и сектори „Пътна полиция”. Очевидно е, че началник отдел „ПП” е извън кръга на оправомощените длъжностни лица. Липсва персонална компетентност, поради което заповедта следва да се обяви за нищожна. Второто основание, това е противоречието с материалноправните разпоредби. Безспорно е, че на първо място, е посочено, че наказателно постановление № 53163 от 09.06.2005г. е влязло в сила на 17.06.2005г. От представеното по делото решение на Административен съд София- град № 664 от 20.04.2008г. е видно, че това НП не е влязло в законна сила и не може да бъде фактическо и правно основание за издаване на процесната заповед. След НП № 107 243 от 30.09.2005г., което е влязло в законна сила на 08.10.2005г. и са отнети 16 контролни точки е последвало възстановяване на 13 точки с протокол № 4 от 14.01.2006г. при условията и по реда на чл. 158, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Не са налице предпоставките на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП и липсата на материално правните предпоставки изземване на свидетелството за управление на МПС. Моля да ми бъде дадена възможност за писмени бележки.

По искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената заповед, съдът намира следното:

Както е посочено в определенията от 05.03.2012г. и от 10.05.2012г., постановени по настоящето дело, съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП обжалването на заповед за прилагане на ПАМ не спира изпълнението, освен ако съдът не разпорежи друго. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или всички предпоставки по чл. 60 АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 5 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на акта не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на заповедите по чл. 172 от ЗДвП, за които е дерогирал супсензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл.172, ал.4 ЗДвП се прилага правилото на чл. 60 АПК за общите основания, за допускане на предварителното изпълнение. За да бъде спряно допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, в тежест на жалбоподателя е да заяви и докаже липсата на предпоставките на чл. 60, ал. 1 АПК, както и вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението му, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му. В разглеждания случай се поддържа засягане на правото на жалбоподателя да се

придвижва като лично управлява МПС; че управлението на МПС от него е единственият начин да се задоволят ежедневните потребности в бита и професията му предвид отдалечеността на жилището му в [населено място] от централната част на столицата, където са разположени голяма част от институциите. Друго основание за претенцията за спиране изпълнението на акта е продължителността във времето на съдебното оспорване на административния акт. Така посочените неудобства не обуславят значително засягане на жалбоподателя и не са от естество да променят извода, че незабавното изпълнение на заповедта е в обществен интерес, на който не се противопоставя друг приоритет със същата степен на значимост.

Предвид изложеното СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение заявеното в днешното съдебно заседание искане на жалбоподателя за спиране на изпълнението на заповед №135831/16.01.2007г. издадена от началник отдел „ПП” – СДВР.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7 дневен срок от днес за жалбоподателя и от съобщението за ответника.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.57 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: